

NATUURPLAKBOEK NUMMER 291

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 20 juli 2013

Ik had keuze te over om dit nummer van Natuurplakboek naadloos te laten aansluiten bij de actualiteit.

Kroontjeskruid, koningsvaren, winterkoning of koningsspython. Er was de kroonduif en de krooneend.

Jan van Gent had ook gekund, maar dan zitten we in compleet ander vaarwater.

Ik koos doelbewust voor de koningskaars.

Het is nu dat we de bloei zien. Men kan er moeilijk naast kijken eigenlijk, want een plant van 2 meter die in één seizoen die hoogte bereikt valt op. Het eerste jaar is het een bladrozet van grote grijze harige bladeren dat voor zichzelf een microbiotoopje maakt. Pas in het tweede jaar gaat het de hoogte in, maar dat is niet zo speciaal. Nogal wat tweejarige planten passen deze techniek toe.

Veel mensen verblijven nu aan zee en juist daar, of op andere zanderige of kalkrijke bodems is de toorts te vinden. Zonnig en uit de wind is een voorwaarde. Gele bloemen, die elk op zich maar een dag leven, maar elke dag opnieuw zijn er weer andere die open komen. We gaan zo twee maanden door.

Zowel de geslachtsnaam 'toorts' als de soortnaam 'kaars' verwijzen naar de brandende fakkels die er vroeger mee gemaakt werden.

Ze werden met pek of was ingewreven en in brand gestoken. Als bakens langs de weg of het gebruik bij een ceremonie komen in oude geschriften naar voor.

Koningskaars is zo'n opvallende verschijning dat het niet te verwonderen valt dat men er mee ging experimenteren. Geen kwaal te noemen of ze werd met koningskaars verholpen.

Aambeien, problemen met de luchtwegen, brandwonden, slapeloosheid, oogontstekingen en steenpuisten, allergieën, blaasontstekingen en noem maar op.

Het merkwaardigste verhaal is dat je met koningskaars in staat bent om een wonderbaarlijke visvangst te verwezenlijken. Je wrijft gewoon je handen in met de plant en je kan de vissen met de blote hand vangen.

Koningsbaars waarschijnlijk.

Geef mij maar koninginnenhapjes.